

ИВАН ВАЗОВ

СРЕЩА

chitanka.info

*Във живота сме жъртви и двама,
по сляп случай се сбрахме, сблизихме;
между нази дълбока бе яма,
ний безумно се в нея фърлихме.*

*Ний не бяхме за щастие родени,
чужди бяхме по дух, по сърцата,
нашата свръзка бе знак за мъчение,
тя бе присмех горчив на съдбата.*

*Помня аз, о, душице злощастна,
твойто първо и тайно страдание
и борбата в сърце ти безгласна,
що задуши туй гордо признание.*

*Нашта дружба била би по-къса
и раздялата — лека, без горест,
мойто сърце не щеше се къса,
нито твойто да плаче от болест!*

*Аз не щях да те любя безумно,
нито ти да ме любиш и мъчиш,
като трябало скоро, безшумно
аз от теб, ти от мен да се лъчиш.*

*Разделихме се. Мрачна далечност,
време, бездни стоят между нази;
ала сякам и самата вечност
аз за тебе щъ, душо, прегази.*

*Ала не!... Да те видя не смея!
И напразно, защо да се мъча?
Аз не могъл бих с теб да живея,
ни отново от теб да се лъча.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.